

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoE/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314210746
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4314210746.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. I. ngrid Doležajovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnej: V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., B. ul. XXXX/XX, o vymoženie 790,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 13Er/577/2014-63 zo dňa 17. apríla 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Povinnnej voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie zhora uvedeným uznesením exekúciu vedenú pod sp. zn. 13Er/577/2014 zastavil (I. výrok) a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému trovy exekúcie v sume 39,83 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (II. výrok). Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 243h ods. 1, § 243f ods. 1, 3, 4, 5, 6, § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m), § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 2 písm. a), § 3 ods. 2, § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia zmenky, § 39, § 52 ods. 4, § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že dňa 02.07.2014 vydal súd poverenie č. 5402 123944, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov. Súdny exekútor podaním zo dňa 22.01.2016 postúpil tunajšiemu súdu doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré mu dňa 21.01.2016 doručil oprávnený v súlade s ustanovením § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Dňa 31.08.2011 oprávnený ako veriteľ uzavrel s povinnou ako dlžníkom Zmluvu o úvere. Súd po preštudovaní súdneho spisu, kópie zmenky, a rozhodcovského rozsudku so sp. zn. SR 01123/13, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom má za preukázané, že žalobca - oprávnený a žalovaná - povinná zabezpečili svoj záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) zmenkou vystavenou dňa 31.08.2011, kde žalovaná - povinná vystupuje ako vystaviteľ a žalobca - oprávnený ako remitent. Po preštudovaní uvedených dokumentov súd dospel k záveru, že povinná ako dlžníka mala v čase uzavretia zmluvy o úvere a v čase vystavenia zmenky postavenie spotrebiteľa. Na základe uvedeného má súd za preukázané, že oprávnený ako veriteľ pri vyplnení zmenky porušil ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky, nakoľko zmenková suma 790,69 Eur presahuje 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Súd má za preukázané, že povinnej bol poskytnutý úver vo výške 350 Eur z čoho 30 % je 105 Eur. Zmenka teda mohla byť vystavená len na sumu zodpovedajúcu zákonnému limitu, vystavená však bola na

sumu 790,69 Eur. Vzhľadom na uvedené súd zastáva názor, že takáto zmenka je v priamom rozpore so zákonom a predstavuje absolútne neplatný právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Súd preštudoval Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 31.08.2011, súčasťou ktorých je čl. 13 Dohoda o vyplnení zmenky. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Co/339/2014 zo dňa 26.02.2014 zo dňa 26.02.2015, podľa ktorého Dohoda o vyplňovacom práve zmenky bola vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka s poukazom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd po preštudovaní úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 31.08.2011 medzi povinnou ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom konštatoval, že táto zmluva nemá obligatórne náležitosti uvedené v ust. § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, čo spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd dal do pozornosti aj Spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa zo dňa 20.10.2015, v zmysle ktorého: Pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje. Súd mal za preukázané, že článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 31.08.2011 medzi povinnou ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom umožňuje vystaviť povinnému zmenku, v ktorej nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, pričom zmenkovú sumu vyplní veriteľ v rozsahu všetkých jeho peňažných nárokov voči dlžníkovi, ktoré podľa uváženia veriteľa vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Súd mal preto na základe uvedeného za to, že v zmysle citovaného rozsudku Krajského súdu Prešov takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah, nebolo individuálne dojednané a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa a preto ho musí súd vyhodnotiť ako neprijateľné a tým aj neplatné podľa § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka. Z uzatvorenej dohody žiadne informácie o dôsledkoch vystavenia zmenky pre povinného nevyplývajú. Oprávnený sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemôžu zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedľuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech povinného. Na základe uvedených skutočností má súd za preukázané, že zmenka, titulom ktorej žalobca uplatňuje žalovanú sumu je neplatná, nakoľko bola vystavená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1968 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vystavenia a vyplnenia zmenky. Ďalej má súd za preukázané, že zmluva o úvere uzavretá medzi povinnou ako dlžníkom a oprávneným ako veriteľom dňa 31.08.2011 nemá obligatórne náležitosti uvedené v ust. § 4 ods. 2 písm. g), h), i), j) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V neposlednom rade súd ustálil, že článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, čo má v zmysle citovaného rozsudku Krajského súdu Prešov za následok nielen neplatnosť Dohody o vyplnení zmenky, ale aj neplatnosť samotnej zmenky. Súd priznal súdnemu exekútorovi odmenu 33,19 Eur a keďže je platiteľom DPH, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady v zmysle ustan. § 196 EP o túto daň vo výške 20 % teda o 6,64 Eur, a teda mu patrí 39,83 Eur. Z uvedeného vyplýva, že trovy exekučnej činnosti potrebné na účelné vymáhanie nároku predstavujú spolu 39,83 Eur, ktoré oprávnený zaplatí súdnemu exekútorovi podľa § 203 EP.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Oprávnený namietal posudzovanie povinnej ako spotrebiteľa. Poukázal na skutočnosť, že dňa 31.08.2011 uzavrel s povinnou zmluvu o úvere č. 404400578, na základe ktorej bol povinnej poskytnutý úver na účel povolania. Povinná v zmluve o úvere uviedla a aj osobitne podpísala vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel (ďalej len „zmluva o úvere“). Podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba,

ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Dôležité teda je, na aký účel bol úver poskytnutý, a nie na aký účel povinná poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použila. Oprávnený v danom prípade pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásení povinnej, že ide o úver poskytnutý na výkon zamestnania. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinnou následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúma, nakoľko je to pre neho už nepodstatná informácia. Povinná ako dlžník navyše nemá zo žiadneho zákona informačnú povinnosť voči veriteľovi, aby preukazovala skutočné použitie finančných prostriedkov. Uvedenú argumentáciu oprávneného potvrdil prostredníctvom svojho rozhodnutia aj Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28.03.2017, sp. zn. 21CoE/378/2016-53, v ktorom konštatoval, že exekučný súd je v spotrebiteľských veciach v zmysle § 57 ods. 1 písm. m) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení prijatom novelou zákona č. 438/2015 Z. z. síce povinný podrobiť exekučný titul, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, prieskumu jeho súladu so zákonom z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok, obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu s dobrými mravmi alebo so zákonom, avšak pri tomto prieskume musí akceptovať limity vyplývajúce z právnej úpravy danej osobitnými právnymi predpismi, ktorými je potrebné rozumieť Zákon o spotrebiteľských úveroch, vymedzujúce pojem spotrebiteľského úveru a s týmto úverom spojené obmedzenia použiteľnosti zmenky. Vzhľadom na predmetné osobitosti právnej úpravy, pre účelovosť úveru, ktorý bol poskytnutý povinnej, na posúdenie zmluvy o úvere nemožno aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch. Niet pochybností o tom, že zmluvné vzťahy uzatvárané medzi dodávateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom, spĺňajú požiadavku spotrebiteľského právneho vzťahu. Pokiaľ je ale predmetom tohto vzťahu účelovo poskytnutý úver a túto účelovosť žiadny z účastníkov vzťahu nespochybnil, potom vzhľadom na ustanovenie § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch nejde o spotrebiteľský úver a na tieto zmluvné vzťahy (úverové zmluvy) nemožno citovaný právny predpis aplikovať. Z uvedeného vyplýva, že úvery poskytnuté na účel zamestnania, povolania, podnikania nemajú povahu spotrebiteľského úveru a ochrana spotrebiteľa o obmedzení a neskôr úplnom vylúčení zabezpečenia úveru zmenkou sa na tieto úvery (druhy zmlúv) nevzťahuje (obdobne NS SR 5Cdo 415/2012). V zmysle uvedeného oprávnený zastáva názor, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď aplikoval ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a exekučné konanie zastavil.

3. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že v čase uzatvorenia zmluvy a vystavenia zmenky mala postavenie spotrebiteľa, a preto súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že veriteľ pri vyplnení zmenky porušil § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. Vystavená zmenka je neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ a navyše zmluva o úvere nemá všetky zákonom vyžadované náležitosti, ako to skonštatoval súd prvej inštancie, a preto sa úver považuje za bezúčelový a bez poplatkov. K námietkam oprávneného uviedla, že formulár zmluvy bol vystavený zo strany veriteľa a ona nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jej obsah a zmluvu teda podpisovala ako celok vrátane vyhlásenia o poskytnutí úveru na účely povolania. Ako vyplýva z výpisu zo živnostenského registra, nikdy nebola v registri vedená ako podnikateľ, a preto úver na účel vykonávania zárobkovej činnosti nemohla v žiadnom prípade čerpať. Taktiež nebola zapísaná v žiadnom inom registri či evidencii ako osoba vykonávajúca slobodné povolanie či inú zárobkovú činnosť. Bola toho názoru, že definíciu spotrebiteľa je potrebné aplikovať aj na prejednávajúcu exekučnú vec, nakoľko pri podpise zmluvy nebolo preukázané jej postavenie podnikateľa, resp. osoby vykonávajúcej slobodné povolanie či zamestnanie. Za účelom preukázania svojich skutkových tvrdení navrhla, aby súd požiadal Sociálnu poisťovňu o oznámenie, v akom postavení v predmetnom období - v čase uzatvorenia zmluvy o úvere bola evidovaná ako platiteľ poisťného na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie. Veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v čase uzatvárania zmluvy, nakoľko mal požadovať okrem podpisu formulára aj doklad o postavení dlžníka ako podnikateľa, či osoby vykonávajúcej slobodné povolanie či obdobnú činnosť. Ak týmto spôsobom nepostupoval, nemôže sa podľa jej názoru dovoliavať toho, že konal v dobrej viere v to, že druhá strana nie je spotrebiteľ. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby krajský súd odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom

nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

10. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné exekučné konanie začalo 12.03.2014, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. pod sp. zn. SR 01123/13 zo dňa 18.06.2013, podkladom ktorého bola Zmluva o úvere č. 404400578 zo dňa 31.08.2011, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podaním zo dňa 13.03.2014, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 09.05.2014 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe vyššie označeného exekučného titulu. K žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie spísaný vo forme zápisnice, zmluva o úvere zo dňa 31.08.2011, Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, zmenka splnomocnenie a exekučný titul. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého dňa 02.07.2014 (č. l. 28). Dňa 03.02.2016 bolo súdu prvej inštancie cestou súdneho exekútora postúpená doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

11. Vzhľadom na odvolacie námietky oprávneného, bolo úlohou odvolacieho súdu posúdiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď na prejednávajúcu vec aplikoval § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a exekúciu zastavil, nakoľko oprávnený zastal názor, že povinnej bol poskytnutý úver na účel povolania, a preto s poukazom na § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. nejde o spotrebiteľa.

12. V predmetnej veci ohľadne povahy právneho vzťahu, vzniknutého medzi účastníkmi zmluvy o úvere zo dňa 31.08.2011, je potrebné uviesť, že definícia spotrebiteľa v Občianskom zákonníku je podobná definícii spotrebiteľa podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak v smere ochrany spotrebiteľa a možnosti simulácie jeho iného postavenia je ešte prísnejšou. Kým z § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že za spotrebiteľa sa považuje fyzická osoba, ktorej bol úver poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, výkladom Občianskeho zákonníka možno dospieť k záveru, že „nespotrebiteľom“ je len tá osoba, ktorá do postavenia odberateľa tovaru či služieb vstupuje konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pri povolaní je situácia komplikovanejšia z dôvodu, že toto môže byť vykonávané ako samostatne zárobková činnosť (slobodné povolania), ale aj v pomere obdobnom zamestnaneckému (napr. sudcovia). Práve nepochybná priraditeľnosť povolania ku konkrétnej skupine môže mať zásadný význam v prípadoch, kde by síce nemuselo ísť o spotrebiteľský úver, napriek tomu však môžu vzniknúť pochybnosti o tom, či tu ide o zmluvu spadajúcu aj pod úpravu spotrebiteľských zmlúv. Pokiaľ ide o povolanie vykonávané v režime obdobnom obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti ako aj o súvis uzavretia zmluvy (jej plnenia) s takýmto povolaním odberateľa, ide o vzťah nespádajúci pod úpravu spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku. Odvolaciemu súdu je z úradnej činnosti známe, že oprávnený si opakovane počína tak, že pri uzatváraní zmlúv o úvere postupuje tak, aby boli vylúčené normy spotrebiteľského práva. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania dlžníka ťaží toho, kto tak tvrdí. Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon povolania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto povolaním či predmetom činnosti, uzavretie príslušnej zmluvy. Vymedzenie účelu - poskytnutie úveru „na výkon povolania“ resp. „na výkon zamestnania“ v spojení s nedostatkom akejkoľvek aktivity žalobcu má taký vplyv, ako by v zmluve nebol účel úveru vymedzený vôbec. Akékoľvek dokazovanie ohľadne „povolania“ resp. „zamestnania“ spotrebiteľa by bolo nadbytočné a neefektívne. Ak teda v danom prípade aj účastníci exekučného konania uzavreli spornú zmluvu o úvere, v ktorom povinný v postavení dlžníka prehlásil, že predmetné finančné prostriedky použije na výkon zamestnania, nie je možné ani túto aktivitu oprávneného vyhodnotiť ako konanie v súlade s požiadavkami odbornej starostlivosti, čím narušil ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k predmetnej službe. Na základe uvedených skutočností

sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie (porovnaj Krajský súd Nitra sp. zn. 25Co/113/2017, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 08. 2015 sp. zn. 8Sžo/45/2014), že ide o spotrebiteľský právny vzťah.

13. Pri preskúmaní dôvodnosti podaného odvolania odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vyhodnotil predmetný vzťah medzi oprávneným a povinnou ako vzťah vychádzajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a zmluvu o úvere taktiež považoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej oprávnený ako dodávateľ (veriteľ) poskytol finančné prostriedky povinnej ako spotrebiteľovi (dlžník). Ide teda o vzťah, ktorý používa zvýšenú právnu ochranu v zmysle osobitných právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, t. z., že je nutné aplikovať spotrebiteľské právo.

14. Keďže jedinou námietkou oprávneného bolo nesprávne zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, pretože povinná neuzatvárala úverovú zmluvu ako spotrebiteľ, a ktorú námietku odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody nepovažoval za dôvodnú, odvolací súd dospel k rozhodnutiu o vecnej správnosti napadnutého uznesenia, a preto uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako rozhodnutie vo výroku vecne správne.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej povinnej nepriznal voči oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).